

O PALĂ DE VÂNT ÎL AJUTĂ PE BONDAR
SĂ-ȘI IA ZBORUL. A SCĂPAT DE PERICOL.

„CINE ȘTIE CE MI-AR FI FĂCUT URIAȘUL!”,
SE GÂNDEȘTE BONDARUL.
„CINE ȘTIE CE MI-AR FI FĂCUT INSECTA
ACEEA!”, SE GÂNDEȘTE FETIȚA.

CINE ȘTIE DACĂ BONDARUL ȘI FETIȚA SE VOR
MAI ÎNTÂLNI VREODATĂ...?
DAR POATE CĂ ATUNCI NU LE VA MAI FI FRICĂ
UNUL DE ALTUL.

În tufe nu e nimeni.

În spatele
trunchiurilor
nu e nimeni.

Pe pajiște nu e nimeni.

Dar Bondărel nu renunță. Mai devreme sau mai târziu, va reuși să găsească un prieten!
„Ce-o fi gaura aceea?” Bondărel e curios, dar și foarte curajos.

O POVESTE
LUNGĂ
IN CONTINUARE...

Mulțumim, BONDĂREL!

Bondărel se simte cam singur. S-a săturat să audă cât e ziua de lungă doar zumzetul aripoarelor sale și al piciorușelor care fac tic-tic când merge.

„1, 2, 3: start!”, strigă Bondărel. „Mergem să căutăm un prieten!”

